

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiin, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septemvre al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Iunie 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Escursia literaților Unguri și România.

Diarele maghiare s'au indignat de articolul nostru privitoriu la escursiunea literaților și artiștilor maghiari în România imputându-le „necuviință”. Și nouă ne pare rău că am trebuit să procedem cum am proces. Trecutul și prezentul politic al Maghiarilor față cu Românii impune o socoteală curată. Noi n'am făcut nimic mai mult. Pună însă dumnealor mâna pe cuget și măturisească dacă în pozițiunea noastră ar fi tot așa de blândi în termeni cum am fost noi?

„Kol. Közl.” în același nr. în care își exprimă indignațiunea pentru „necuviință” noastră, publică un articol beletristic prin care caracterizează cum

sciul „román atyafi” înșela pe creditori lor în Brusela.

Dar n'avem să tratăm despre indignațiunea dlor și „necuviința” noastră acum.

Acum avem să punem simplu înaintea cetitorilor nostri un articol al diariului aristocratic „P. Napló”, plin de „dragoste” către Românii din România și denunțatoriu încât ne privește pe noi pe cei din Transilvania și încă în modul cel mai neconștient. Pe noi cari stăm din susul riului ne învinovățește că noi turburăm apa.

Având așa dară în vedere de astădată numai „dragostea” lui „Pesti naplo” mit Licht und Schatten, cum ar dice Germanul, nu reflectăm de loc la situațiunea care „drăgostoșii” Românilor din România ni-au creat-o nouă Românilor din Transilvania și Ungaria.

Nu comentăm nici articolul ce reproducem, căci se comentează însuși. Deci eată-1:

„Literații și artiștii națiunei maghiare duc din Ungaria o salutare României. Ei au voit să păsească granița cu modestie, ca simplii călători, cărora nimenea nu le-a dat plenipotență; guvernul român însă și academia au voit să privească lucrul în alt chip și au exploatat ocaziunea dată, spre a lega pe cale socială amicitie între două națiuni. Insuși ministrul Stourdza a scris lui Pulszky epistolă exprimânduși părerea de rău că guvernul, el, Brătianu și Odobescu nu se pot prezenta în persoană spre a primi pe oaspeții maghiari, de oarece escursia se face chiar în puterea verei, când au densesii ferii. Guvernul român a trimis pe consulul seu din Budapesta la conducătorii turisților, ca se întrebe câți oaspeți vor fi, și consulul s'a exprimat foarte măgulitoriu despre Ungaria, dicend că România sciul foarte bine, că ei cu Ungurii au interese comune și neamici comuni, și că ei doriau de mult să vină în atingere imediată cu Ungurii și să delătore ori ce neînțelegere, însă ei ca națiune mai mică și mai ti-

nără au așteptat să facem noi pasul prim, ca nu cumva încercarea lor să se esplice în alt sens.

„Atăta prevenire și atăta bunăvoință din partea României merită recunoștință și mulțumită. În adevăr a fost greșală din partea noastră că nu am căutat mai de mult încă să venim cu românii în legături sociale și nu ne-am înrudit cu familiile lor, căci aceste sînt garanțiile de interese politice comune și ale buneii vecinătăți. Pentru ce să nu putem trăi cu Românii cum am trăit sute de ani cu Polonii? N'au avut și ei connaționali în patria noastră?”

„Neînțelegerea, vrăsmășia reciprocă o au produs conducătorii românilor ardeleni, (!) cari chiar și acum ațită invidia între aceste 2 națiuni, injură (?) pe unguri și ne amenință cu împărțirea (!?) patriei, afirmând că toată năsuința României merge într'acolo ca se rumpă Transilvania și încă câte-va comitate și spre acest sfârșit s'a aliat cu Rusia. (O... simplitas!)

„Însă românii din România cunosc bine, foarte bine pe muscani, încă și decât noi mai bine. Au suferit ei destule dela neciopliții soldați muscălesci, au simțit îngâmfarea aristocrației și politiciilor ruși, le au cunoscut intențiunile lor și obiceiurile lor de guvernare le ved în Bulgaria și Basarabia; ei — Românii — ca oameni liberali, ca națiune constituțională și ca latini mai puțin vor avea poftă de a pași în alianță cu rusul, care alianță în curând ar duce la servire. Și pentru aceea oamenii politici români cei serioși, rașimul independenței lor l'caută în Ungaria și noi trebuie să căutăm în România ascutul Ungariei.

„Românii o sciul foarte bine și aceea, că alta e Austria, alta Ungaria și altceva Austro-Ungaria, și că noi nu sîntem domni absoluți ai rezoluțiunilor noastre; și încrederea lor în Austria nu e așa de mare precum le sînt simpatiile față

cu ungurii. Ei voesc să trăească cu noi în bună preținie, și față cu Austria sînt rezervați și precauți. Ocupațiunea din 1854, cea din Bosnia, industria și comerțul austriac și monopolul societății austriace de navigațiune, aceste fac pe români jaluzi. Însă față cu noi și arată simpatiile, ne arată că au înțeles identitatea intereselor a acestor două națiuni și că sîntem avisați unii la alții. Aceasta e politică naturală, cealaltă însă, care sub masca naționalismului ațită aspirațiuni vrăsmășesei, după cum experiența dovedesce, servește sau intereselor austriace, sau celor rusesci, cu intențiune, sau fără intențiune.

„Și fiindcă lucrurile astfel sînt cuprinse și în Bucuresci și în Budapesta, nu ne mai stă nimica în cale; să ne înțelegem unii pe alții și să ne dăm mâna.

„Dacă societății literaților și artiștilor unguri i-ar fi trăsmit prin minte, că escursiei ei de distracție i se va da din grația României (România szivességéből) însemnătate, ea de sigur își împărțea agendele astfel ca să se poată prezenta în Bucuresci. Pentru aceasta însă acum nu e nici timp nici ocaziune, mai târziu alții doară doară, tot așa de chemați de a reprezenta națiunea maghiară, vor afla mod de a o face.

„Deocamdată ne bucurăm că e spartă ghița. Literații maghiari și artiștii au destulă ocaziune în Turnu-Severin și în Mehadia, care e tare cercetată de boeri români, să exprime simpatiile națiunei unguresci față de națiunea română. Și cuvintele lor de îmbrățișare vor produce îmbrățișarea inimilor, și vor resuna în ambele țări, ba chiar în întreagă Austria, căci slavă domnului, călătorii nu pentru aceea sînt publiciști, ca să nu vorbească, să nu scrie și să nu telegrafeze.

„Și astfel această escursie socială a îmbrăcat un caracter politic. Și e probabil că aceasta nu numai în România, ci și pe airea, la Dunărea de

FOIȚA.

Un Italian cercetător a Africeii.

Curagiosul cercetătoriu al Africeii, căpitanul Cechi, pe care la fost trimis societatea geografică italiană în Africa centrală, după ostenele și suferințe nespuse s'a întors de acolo și într'o ședință a societății numite a făcut o descripție verbală asupra călătoriei din care reproducem următoarele:

Căpitanul Cechi plecă din regatul Șoa însoțit de prietinel său, inginerul Chiarini și de Marquisul Antinori; caravana toată consta din 23 cătări, 4 asini (măgari), 7 mănători, trei servitori înarmați cu puscii și revolvere, nevasta unui servitoriu și trei copii. Regele Menelik din Șoa a dat călătorilor foarte multe promisiuni oferindu-se ale da o escortă până la granița țerei lui. Dară promisiunile aceste toate rămăseră neîndeplinite și

călătorii erau siliți ași căuta singuri și neapărați drumul în imperiul regelui vecin Masciascia, o rudă a regelui Menelik. După ce a fost trecut călătorii granița trimiseră regelui Masciascia daruri numeroase rugându-se de ajutorul și spriginul său. Regele primea toate, câte se da, dară nu vru să dea călătorilor nici un ajutor, așa încât caravana la început se afla în mari calamități. Se hotări a trimite pre marquisul Antinori eară îndărăpt la Șoa, ca să vestească acolo neamicabilitatea cu care fură tratați călătorii, și se stea gata de a pute da ajutor în cas de necesitate. În 3 Iulie 1878 Cechi și Chiarini plecară dela capitala regelui Masciascia, dară nau trecut mult timp și ei se aflară între rase de răpitori cu care de multe ori trebuia să se lupte fiind că escorta, în loc să rămână în defensivă adeseori în contra poruncei date ataca. Drumul călătorilor se afla în direcțiunea spre riul Hroas și taia un district binecuvântat cu o vegetațiune minunată.

După ce a fost făcut călătorii o cale de treispredece zile ajunseră la

teritoriul stăpănit de Iman Baxa, un Mahomedan. Imanul răpi mai toate, câte avea călătorii și stăruia să ajute la o expediție în protiva unui neam creștinesc, vecin. Ambii Italiani refușară într'un mod așa de energic îndeplinirea cererei acesteia, încât imanul a trimis un curier la regele Menelik întrebându-l ce dice să facă cu „cei doi albi.” Prin o întâmplare norocoasă nedând regele Menelik un răspuns hotărîtor, imanul le a dat drumul. Dară cât au eșit din districtul, care stă sub inspecțiunea directă a imanului earăși cădură în mâni de răpitori. Afară de aceea escorta se îndărătnicia de ai comita mai departe, și toate rugămintele lui Cechi și Chiarini ar fi fost zadarnice dacă un cap de Botori nu le ar fi făgăduit protecția sea.

În 13 Octomvre 1878 dimineața, începură a continua călătoria; calea îi ducea prin șesuri mari, brăzdate de riuri mari, așijderea prin păduri și ciritiș, (tufiș), prin cari cu sēcurea era siliți ași face cale. Pre urmă caravana a sosit la o apă mare, care s'a

creșut de a fi apa Ghebec, dară mai târziu s'a adeverit a fi apa Walga, pre care până acum geografii nu o cunosc. Trecerea apei acesteia dură două oare și la trecerea aceasta s'a pierdut mult calabalic, luat de valuri. După ce au ajuns țermurile celalalt innalt, începu a trage un curent de aer rece, de care nici decum nu se putea feri destul și în urma căruia toți călătorii căpătară friguri climatice. Vre-o căți-va din servitori muriră. Cadavrele lor rămăseră neîngropate, pentrucă indigenii se opuneau cu energie îngropăciunei.

După ce durase boala mai mult de o lună de zile între călători, un servitor dela regele Linniu a venit la ei invitându-i la curtea regelui. Călătorii ascultară și plini de nădejde bună se duseră, dară, în loc de a fi tratați într'un mod plăcut, fură insultați și închiși până regina dela Ghera, prin intervenția misionarului catolic, Leon des Avanchers, s'a întrepus pentru ei și i-a scăpat. Călătorii acum se duseră la Cialla, capitala Gherei, sperân-l, că după atâtea calamități tot

jos, între și afară de marginile imperiului. Ungurii au însușirea și norocul că ușor se sciu face plăcuți; dorim ca aceasta să se întâmple în abundență literaților și artiștilor maghiari pe unde vor umbla.

Crisa egipteană.

Telegramele din 14 și 15 Iulie unisono spun că Alexandria e în flăcări încă și că la stins nu se gândesc nimenea; telegramele spun mai departe că flamura albă s'a arborat numai ca sub scutul ei să se poată retrage cu trupele câte i a rămas nedecimate de tunurile englezești. Aceleși spun că în decursul bombardărei explodând un magazin de praf de pușcă s'a prăpădit un batalion întreg de egipteni. Partea cea mai mare din europeni a fost părăsit Alexandria înainte de bombardare. Aceasta la stăruința consulilor, cari numai ascundeau pericolul ce avea să urmeze îndată ce era a se începe bombardarea. Cu toate acestea s'au aflat și europeni de aceia cari vor fi creșt că lucrurile nu se vor desvolta până într-atâta încât se fie măcelăriți ca nesce ființe stricăcioase. S'a întâmplat altfel. Sub scutul flămurei albe Arabi pașa au dat drumul tuturor făcătorilor de rele de prin temnițe. Înarmați acestia și alții de seama lor s'au pornit la goană după europeni și preste tot după creștini. Pofta de răsunare și de pradă întrunind și partea „cea bună” a arabilor cu descarcerării, la cari s'au adaus și soldați cu oficeri ca tot nu mai ave considerare către nimenea. Omoria egiptenii pe europeni și pe creștinii africani apoi prădau averea rămasă de acestia și pe urmă aprindeau ce nu puteau duce cu dînșii. În banca otomană vre-o câteva sute de europeni au căutat scăpare și s'au baricadat acolo. Ei fură atacați. S'au luptat, dară după timp de o oară sfărșindulise munițiunea au căzut jertfă selbătăciei arabe. Fie care telegramă aduce sciri nouă despre crușimile a căror urme sânt cadavrele mutilate și ruinele arse. Toate acestea s'au întâmplat sub scutul flămurei albe.

Correspondenții foilor engleze cu revolverul în mână au fost cei dintâi cari după bombardare au cutreerat stradele parte în flăcări, parte fumegânde. Lor le-au urmat matrozii. În *via del Paradiso* matrozii s'au întâlnit cu Arabii. Aci s'au ivit din ascunsurile lor mulți europeni și levantini, căutând scăpare la Englezi. Dela aceia aflară cesti din urmă detașuri despre măcelurile comise de indigeni asupra străinilor. Englezii căutau se ducă în siguranță pe cei aflați. Fantasia cea mai vie este neputin-

cioasă a zugrăvi scenele petrecute în stradele și piațele cetății nenorocite.

Correspondentul diarului parisian „Clairon” care a rămas în Alexandria a telegrafat în 11 Iulie înainte de ameați: Astăzi la 3 oare dimineața eram în picioare. Voi am se urmăresc din apropiere operațiunile care aveau să se înceapă la 4 oare. Calul meu mă duse către peninsula „Ras-el-tin”, unde în capul peninsulei se află fortul de acelaș nume, palatul Chedivului harem, Lospitalul, vre-o câte-va casarme și cu totul de către mare fortul farului. Forturile „Farul”, „Mex”, și bateriile „Marabout” la intrarea în port erau gata de luptă. Soldații egipteni și oficerii lor mi se par hotărâți și vinde scump viața. Ei se miră că Englezii n'au deschis focul la oară pusă. „Englezii se tem de tunurile noastre” dișe un colonel, cu care mă întâlnisem pe stradă și care era însoțit de vre o câți-va oficeri. Eu începusem a crede că aji nu va fi nimica și am călărit prin strada Ras-el-Tin către piața Mehemed Ali.

Indigeni mulți, funcționari și soldați se preumblau în piața consulilor vorbind și gesticulând cu multă vivacitate. De odată: Bum! — nici o îndoială că bombardamentul se începe. Într-o clipită în piață numai era suflet de om. „Uarda!” imi strigă un tinăr ce fugia în fuga mare. „Correspondentul descrie mai departe confușiunea ce se făcuse și că mai în urmă vede și soldații fugind în disordine spre palatul guvernatorului. Correspondentul a trebuit se fugă cu torențul de oameni și numai după ce a ajuns la palatul guvernatorului a putut afla că două forturi sânt deja rulate. Pe stradă mișcare vie de călăreți și estafete. Resistența se face încă, dar focul egiptenilor e tot mai slab, pe când de pe năi bubuitul tunurilor e tot mai vehement.

La 11 oare coresp. a încredințat telegrama unui zăpceiu ca se o espedeze.

Pe la 8 oare 30 minute în 13 Iulie seara telegrafează cu Chedivul și Derviş amenințând că moarte de trupele lui Arabi s'au furișat din palatul Ramlet și au scăpat pe năile engleze.

Pe la 9 oare 20 minute seara spune coresp. „Daily Tel.” că piața consulilor era toată în flăcări și că în același timp au desbarcat matrozii și soldați marinari în mai multe puncte. Soldații s'au retras. Arabii și mulțime multă de tot felul s'au opus marinari și matrozilor. Oficerul care comanda a dispus de sa adus o mitală de pe naia „Monarch” cu care a curățit stradele de mulțime. Coresp. înșiră o mulțime de detașuri cum au eșit creștinii din ascunsurile lor și

cum a venit Chedivul și Derviş pașa de au scăpat pe un vapor, plutind la năile englezești.

Arabi pașa s'a retras cale de o oară înapoia Alexandriei în tabără în pregiuriu cărei trage șanțuri.

Cetatea este acum în lipsa de trupe de desbarcare, ocupată de matrozii și marinari englezi, americani, și germani.

Conferența puterilor mari înviată de nou pe poarta a întrevini în Egipt și a restabili ordinea.

*

„Națiunea” continuă cu reflesionile ei asupra evenimentelor din Egipt în modul următoriu:

Dacă drama ce se joacă de atât timp în Valea Nilului a trebuit să între așa de repede în fasa ei cea sângeroasă, dacă Englitera a fost nevoită să previe hotărârea de intervențiune a conferenței, vina nu este decât a Turciei, care se lasă a fi dusă de nas de politica dlui de Bismarck. Negreșit, Englitera n'ar fi recurs la acestă măsură extremă, dacă Poarta ar fi luat cel puțin parte la lucrările conferenței și dacă s'ar fi arătat înclinată a esecuta mandatul de intervențiune cu care o însărcina unanimitatea membrilor acesteia. Până acum nu se vede îndestul de lămurit cum are să sfărșească poarta și ce complicațiuni are să aducă în relațiunile statelor procederea guvernului englez. Sigur este că sultanul, în contra avisului celor mai mulți din ministrii săi, s'a hotărât să facă politică mare pe socoteala sa, ce e drept, însă îndemnat de glasul adimenitor al dlui de Bismarck, care trebuie să-i fi pus înainte cele mai frumoase perspective.

Dacă întorcem însă moneda pe partea cealaltă, nu putem să nu recunoaștem, că în stadiul unde ajunseseră lucrurile, sultanul era fatalmente nevoit să apuce drumul ce a apucat. Adresa conferenței era o somațiune în termeni delicăți, dar în fine o somațiune; căci pe de o parte, în cas de refus, conferența își rezerva dreptul de a avisa la măsuri nouă, pe de altă, armările, în loc de a înceta, continuau cu mai multă ardoare. Sultanul se afla între ciocan și nicovală: intervenind cu forța în Egipt, se espunea a vedea revoltându-se în protiva sa Egiptul și Siria, căci Arabi-pașa spusese verde lămurit că va combate cu aceeași energie pe sultan ca și pe Englezi. Neținând nici o seamă de invitarea conferenței, trebuia neapărat să se aștepte la ceea ce s'a întâmplat.

Pe când Poarta stăruia în politica de nehotărâre, Chedivul și Arabi-pașa continuau pe ascuns, cu toate asigurările contrarii, pregătirile de re-

sistență în contra Englezilor. Dar amiralul Seymour luase și el din parte-i toate precauțiunile de a supraveghea buna credință a perfidului arab. De pe năile engleze el ilumina cu lumină electrică țărâmul egiptean și observa neincetat toate mișcările vrăjmașului. Și când se încredință că Arabi continuă înarmarea portului cu tunuri de calibru mare, atunci își făcu datoria.

Fără a judeca interesul ce prezintă pentru Europa demersul energetic și viril al cabinetului din St. James, ori cine înțelege că Anglia nu putea face alt-fel. Imperiul ei, mai mult de cât al ori cărui alt Stat, se reazăimă pe ideea înaltă ce supușii au despre puterea ei; mai mult de cât ori care națiune, națiunea englesă trăiesc prin prestigiul ei. Supușii ei musulmani din India așteaptă numai un semn de slăbiciune din partea pentru ca să cante a scutura un jug ce îi apasă de atâta timp. Ori ce scădere în prestigiul ei este în stare să i aducă pierderi necalculabile. Chiar esitațiunea ei de câteva zile în cestiunea Egiptului fusese luată în India ca o lipsă de energie și agitațiunea începuse deja să se manifeste pe aici și colea între populațiunea musulmană din această țară. La acesată mișcare a contribuit mult și Turcia, care se leagă încă în ilusia că o simplă proclamațiune a Kalifului este în stare să facă să dispară într-o singură zi urmele autorității Englese din sufletul indianului: în acest scop se trimit poporațiunii musulmane din imperiul Britanic baloate întregi de ziare turcesci. Anglia înțelese la ce pericole o espune o politică șovăitoare, și, ca să nu și piardă prestigiul în fața superiorilor săi, arătă că nimeni nu poate să o insulte fără pedeapsă și că, în asemenea casuri ea nu primesce inspirațiuni de cât dela interesele și onoarea sa.

Bombardarea Alexandriei este un fapt de o mare gravitate. Dar însemnătatea sa devine mai gravă prin consecințele politice ce poate trage după sine. Cea dintâi boambă eșită din cuirasatele britanice contra capitalei comerciale a egiptului, este o boambă de moarte pentru Conferință și pentru frumoasele planuri de pacificare ce mulți naivi mai nutreau. Cu aceasta se pune din nou pe tapet o parte din cestiunea orientului, și nimenea nu poate spune unde și când se va stinge conflagrațiunea. Chiar puteri cari păreau streine de cestiunea Egiptului, cum de ex. Ispania urmăresc cu cea mai viuă atențiune evenimentele din orient, și guvernul acestei țări prelungește sesiunea Cortesilor într'un timp nedefinit numai și numai ca să se poată trage mai ușor linia de purtare, când lucrul va veni la adecă.

vor fi odată cu noroc. Domnitoarea dela Ghera, Ghenne-fa, îi primi cu bunăvoință însă nu fi mulțumită cu prezentele, care Cechi și Chiarini erau în stare se i facă. Ea vrea arme de foc pușci și oglinzi, de care călătorii aveau lipsa cea mai mare. De aceea regina nu numai n'a vrut a le da vr'un ajutor, dară i-a și tratat ca sclavi și i-a silit de a lucra cu trupul.

După ce ambii nefericiți se convinseră, că prinsoarea lor, sub impregiurările de atunci, va dura mult timp fiindcă credea, că cele două epistole, care le-au fost scris prietănilor lor, anevoie vor fi ajuns la adresa lor, hotărârea, de a se despărți.

Cechii era să rămăie în mâna chinuitoarei sale, eară Chiriani era să se ducă la Șoa îndărăpt, ca se aducă ajutor. Regina dintâi n'a vrut să conceedă plecarea lui Chiarini, dar mai urmă tot l'a îngăduit a se duce pentru prețele mari, cari i s'au fost făgăduit. Chiarini plecă în mască de colportator arabesc, dară de abia că a ajuns în regatul Linniu, și l'și apucă și l' băgară la închisoare. În-

tr'aceasta Cechii era spus unei tratațiuni foarte aspre, și nici faptul, că a scăpat pre regina de o boală, nu-i putea aduce vre-o ușurință. Cechi era silit a comita pre fiul domnei la escursiunile lui, și totodată a lucra ca un sclav. Escursiunile pomenite îl puneau în stare, de a cunoasce țeara și vegetațiunea ei cea minunată. Ei treceau șesuri mari, pre care se aflau plante de cafea sălbatică ca și păduri de bambus și de plante urcătoare.

După multă vreme auzi Cechi, că soțul său e pus la închisoare; de aceea el se rugă de regina de a se întrepune pentru eliberarea lui. Ghenne-fa ascultă rugămintea lui și pretenii iar se vedură. Starea lor însă nu era mai bună decât mai înainte, din contra, mai rea fiindcă regina era convinsă că Europeanii amândoi sânt dependenți de ea și cu totul dați în mila ei. Ea cu atât mai multă energie sta pe aceea, Chiarini să i facă oglinzi și Cechi arme de pușcat, deși amândoi ei spuseră că au lipsă de toate neavând nici materialul care le trebuie, nici uneltele necesare. Regina

stăruia pe lungă cererea ei și cerca a sili prin foame pe nenorociți de a o asculta. Pe urmă a isbutit Chiarini, de a face cu o bucată de tinichea, pușintel argint viu dintr'un instrument de sciință și o bucată mică de glaje un fel de oglindă, de care domnitoarea se bucură foarte mult.

Cu toate acestea tratarea lor din partea reginei nu se făcea mai bună Regina și-a băgat în cap, că Cechi și Chiarini au niscăi misterii, de care și misionarul Léon des Avanchers trebuie se scie. De aceea într'a 23 Iulie 1879 regina a dat poruncă, să se cheme misionarul numit la dânsa și l'ospătă cu o cească de ceaiu, după a cărui beutură căpătă dureri foarte mari și vre o câteva zile mai târziu muri.

Cechi îl influență de a lăsa toate scrisorile și notațiunile sale societății geografice italiene. După câteva luni începu și Chiarini a fi bolnăvicios. El de o vreme a fost ocupat cu facearea altei oglinzi, când l'a apucat o colică care l'a dat în pat. Cechi îl grigea ziua și noaptea și făcea câte

putea pentru pretenul său, care însă tot mai mult slăbea. Într'a 5 Oct. ceru un duhovnic. Momentul acesta era foarte trist și luarea de ziua bună din partea lui Chirini. Cechi înmormântă pe pretenul său și pe mormântul lui puse o cruce cu inscripțiunea: „Aici odichnesce inginerul Giovanni Chiarini (Alla-Saitan), un martir al sciinței.”

Cechi acum și mai mult se silea de a căpăta libertatea, și regina prin moartea lui Chiarini miloasă îi a dat libertatea și o escortă până la pământul domnitoarei vecine. Dar princessa aceasta n'a vrut să l' lase prin țeara ei și așa a fost silit a se întoarce eară la regina dela Ghera, care porunci al maltrata ziua și noaptea până va spune misterii sale. Într'o zi trimise regina după el dicându-i: că acum se poate duce, dacă vrea să se ducă, dară nici odată să nu se mai întoarcă în țeara ei.

Într'a 7 Decembr. porni Cechi dela Cialla spre regatul Gomma. La graniță însă fu alungat și așa după o lună de zile eară era silit a se în-

Două zile de bombardare a forturilor Alexandriei au fost de ajuns să arate Porții și lui Arabi pașa că nu este bine să se joace cine-va cu focul, când nu e te indelstul de apărut în potriua lui. Impetuosul Dictator al Egiptului își închipuia că un aer îndrăgneaș și oare care aroganță în vorbe vor băga groaza în mândrii fii ai mărilor și i vor face să stea cu mâinile în sin dinaintea meterezurilor sale. Spre a spăria și mai tare pe Englezi, Sultanul lăsa să se imprășcie sgomotul că va aduce la ministeriu pe Server pașa, vrășmașul declarat al acestora, și că flota turcească va porni în grabă spre Alexandria, ca se susține împotriva pretinsului erou Egiptean. Cu d. Bismarck la un braț și cu Arabi la celalalt, Abdul-Hamid își ridea de străduințele conferenței, crezând că această atitudine teatrală va impune cabinetului din St. James. Dar proiectele asvărâte cu precisiune de cuirasatele amiralului Seymour îl convinseră iute că vorbele late și arguțiile diplomatice nu au nici o valoare, dacă la spatele lor nu stau câte-va sute de mii de soldați gata a justifica retorica pompoasă a capilor lor. Și se nu creadă cine-va că voim să susținem maxima: forța primează dreptul. Nu. Lupta Englezilor în fața Alexandriei este lupta pentru cultură a Europei luminate în contra unei populații infuriate de un ministru nesocotit, este lupta civilizațiunii în contra barbariei, lupta unui popor care scie și poate să apere interesele și onoarea sa în contra unor hoarde selbatice. Telegramele de ați dimineată ne dovedesc că Arabi pașa și partizanii sei nu merită nici o simpatie. Opiniunea publică se întoarce astăzi cu totul în contra lor.

Lumina tunurilor engleze, în loc de a deschide capul nesocotitului Dictator din valea Nilului, l'a esarcebat într'atâta încât l'a făcut se recurgă la acte de selbătie cari compromit cu deservire cauza sa. De altminterlea nu trebuie să ne mirăm de ceea ce se petrece în acest moment la gura Nilului; măcelul din luna trecută pune destul de bine în evidență caracterul brutal și polita de sânge a ministrului egiptean. Sângele este un suc de o natură particulară, a dis Gothe. Emanațiunile calde ale acestui suc eșite din cadavrele cădute în Iunie trecut au creat o atmosferă otrăvitoare, care a stricat echilibrul mintal al populațiunii. În fața Egiptenilor Arabi-pașa este culpabil nu de o crimă politică, ci de o nebunie, și răspunderea grozăviilor ce se petrec astăzi pe brațul de Apus al Nilului cade nu asupra lui Gladstone și Seymour, ci asupra descreeratului Arab.

toarce pe calea aceea pre care s'a fost dus. De nou așadar era silit a se da în mâna reginei tare supărate rugându-o se aibă milă cu el. Regina concesse să locuească ea în casa în care a fost locuit mai înainte împreună cu Chiarini. Pentru ca se fie mai bine grijite, cu luare aminte într'o di Cechi toate hărțile propriie, ca și anotațiunile prietenului său și a le misionarului omorît le a îngropat sub un pom.

După mai multă vreme într'o di a eșit vestea, că vin soldați de cătră Ghera ca să scape pre „omul alb.“ După ce a eșit vestea aceasta Cechi iară fu chemat la regina, care cerea, să i descopere toate secretele sale, și după ce a declarat Cechi, că nare nici un secret și de aceea nici nu poate descoperi ceva dase poruncă a l'arunca în Hoge, o apă mare curgătoare plină de crocodili. Într'a 5 Februarie Cechi fu scos cu puterea de oamenii, care era să îplinească porunca reginei, acestia bătându-l cu pumnii și călcându-l cu picioarele lau mânat în apă când au sosit un seivitoriu dela regina cu

Ori cari ar fi complicațiunile ce se vor ivi în politica Europei, este mai mult decât probabil că Englezii vor eși în cele din urmă biruitori. Stăpâni odată pe țeara Faraonenilor, cu greu s'ar găsi cineva care să i arunce afară dintr'insa. Pe basa faptelor împlinite s'ar convoca un nou areopag European, ca cel dela Berlin în conflictul Ruso-Turc, și Turcia s'ar alege și de astădată cu o pagubă considerabilă.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Viena, în 1/13 Iuliu 1882. (Congresul bis. în Bucovina; desbateră statutului; limba) Încă astă toamnă sau făcut alegerile pentru congresul bisericesc în Bucovina care se compune din 24 mireni și 24 preoți, și se presupunea că congresul se va conchiama în Ianuarie a. c. Coachiemarea s'a făcut însă abia acum cu scrisoarea președintelui țerei a baronului Alesani, dto. Cernăuți. 2 Iuliu 1882 N. 530 cu termenul de într'unire în 14/26 a curente.

Astă adunare e constituantă și nu se va desbata într'insa, după verificarea alegerilor, decât statutul congresului, carele se compune din 30 §§. și regulamentul de alegere; sesiunea ei nu va dură decât 14 zile.

Ce ne interesează mai mult e, se vedem dacă deputații vor fi deplin conșcuiți și conșcincioși a întrebuița în desbateri limba bisericească și a nu amesteca într'insele limbă străină. Aceasta o dicem de aceea, pentru că câțiva deputați ne sunt cunoscuți de oameni foarte capacitați și cu inimă, dară puțin zeloși în învățarea și aplicarea limbei naționale.

Această îndatorire cade cu preferință asupra deputaților, cari se dic și sunt priviți de conducători ai națiunii. A fi bună oară român și a nu sci vorbi românește, a fi conducător român și a nu sci scrie românește, e în tot casul un lucru rar, chiar neauđit. Întrebuițarea limbei bisericesc în congres o asteptăm chiar dela comisariul imperătesc, carele trebuie să întreprêteze voința și grația imperătescă și să o facă precepută chiar deputatului țeran.

Din părțile Zlatnei în 1 Iulie 1882. Domnule Redactor! Ca unul care areori, însă tot am mai multe afaceri comerciale, me învêrtesc și prin alte locuri, și în cea mai mare parte cunosc giurstările cele vitrege, cari din toate părțile apasă pre bietul popor, de

nu are și numai poate plăti atâtea câte se cer legal și ilegal dela el.

Între alte mai multe, la care poate voi reveni de altă dată 'mi iau nițel timp spre a arăta ce abus se comite în opidul montan Zlatna cu ocaziunea tîrgului de septemână și de țeară, la cari adese ori am fost martor ocular de sau plătit sub titlul de vamă esarëndatorilor Iosif Lucaciu și Nicolae Olariu. —

Dela o părechă de boi câte 60—80 cr. v. a.
Dela un cal 30—40 cr. v. a.
Dela o vacă 30—40 cr. v. a.
Dela un vițel sub 2 ani . 20—25 cr. v. a.
Dela o oaiă 4—5 cr. v. a.
Dela un miel 2—3 cr. v. a.
Dela un rimător 4—5 cr. v. a.
Dela o Siatră mai mică . 40—50 cr. v. a.
Dela un car încărcat . . 20—39 cr. v. a.

După ce dar cumpărătorii și vîndătorii sînt siliți a plăti și de 10 ori mai mult tacsele de sus, a început a lamenta, și a arêta acest abus erariului esarëndator, carele a dat o listă autentică după care tarifă au a plăti respectivii arëndatorilor tacsele tîrgului, și care listă în traducere după original sună din cuvînt în cuvînt precum urmează:

1. Dela o Satră mai mare . 28 cr. v. a.
2. Dela o Satră de mijloc . 21 cr. v. a.
3. Dela o Satră mai mică . 7 cr. v. a.
4. Dela o Satră cu negoț mai mare 14 cr. v. a.
5. Dela o Satră cu negoț de mijloc 10 1/2 cr. v. a.
6. Dela o Satră cu negoț mai mic 7 cr. v. a.
7. Dela o Satră cu rosolis . 4 1/2 cr. v. a.
8. Dela o S. cu alte beuturi spirit. 4 1/2 cr. v. a.
9. Dela un păpucariu . . 4 1/2 cr. v. a.
10. Dela un croitor . . . 4 1/2 cr. v. a.
11. Dela un tâlpariu . . . 4 1/2 cr. v. a.
12. Dela un neguțatoriu de talpă 4 1/2 cr. v. a.
13. Dela un măiestru căldărariu 4 1/2 cr. v. a.
14. Dela un glăjeriu . . . 4 1/2 cr. v. a.
15. Dela un neguțator de bumbac 4 1/2 cr. v. a.
16. Dela un neguț. de verdețuri 4 1/2 cr. v. a.
17. Dela tot căreșul cu 2 cai 2 1/2 cr. v. a.
18. Dela un taur, bou, vacă și cal 4 1/2 cr. v. a.
19. Dela vite și cai mai tineri 2 1/2 cr. v. a.
20. Dela un cal încărc. cu buc. sau s. 1 1/2 cr. v. a.
21. Dela un porc îngrășat . 2 1/2 cr. v. a.
22. Dela un porc mai slab . 1— cr. v. a.
23. Dela o oaiă, berbec sau capră 2 1/2 cr. v. a.
24. Dela tot capetul de miel sau ied 1— cr. v. a.
25. Dela o pov. ce se aduce cu unt 1— cr. v. a.
26. Dela un neguț. cu cumbac 1— cr. v. a.
27. Dela o pov. de un cal, mere etc. 2 1/2 cr. v. a.

Deci dar tragem atențiunea spec. Oficiu comitatens, Judecătorii, fiscalaturii etc. etc. ca să binevoiască a întreveni contra acestor abusuri, și a trage pre respectivii la dare de seamă, de oare ce pre cum mai îndetiau s'ar putè vedea din protocoalele tîrgurilor de pe anii 1881-1882 pe calea arătată câte sute de florini s'au putut înșela dela respectivii vîndători; și a întreveni mai departe ca se înceteze ace-

lea abusuri — căci câte asemenea acestora nu se fac, și bietul popor nu are nice o cunoscință despre acelea, numai se dee și plătească cine ce cere până i mai esă sufletul și dacă cineva se încearcă a arăta adevêrul, acela se face vinovat de crimă.

Drept aceea Onorată Redacțiune în interesul publicului și, ca pe viitor să se ferească acei interesați de astfel de înșelăciuni se binevoești a da loc acestei corespondințe în . . . „Tel. Roman“ pentru acomodarea și orientarea respectivilor.

Un patriot adevêrat.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

Asupra mărturisirei lui Schwarza — Haham (preotul) jidan, care a omorît fata — pe basa căreia s'a constatat caracterul religios al crimei, țiarul „Függetlenség“ scrie următoarele detaiuri: La început nega hahamul toate. Prelungă toate contradicțiile sale rămănea mortis la afirmațiunea, că el nu are nimica de a face cu Solymosi Eszter, că nu scie despre ea nimica. Înzadar s'a încercat judele instructor Bary să l'induplece de a nu mai nega; înzadar îl făcea atent la contradicțiile sale proprii, și la contradicțiile dintre fasiunile dînsului și ale celorlalte mărturii cu privire la loc, timp și împregiurări. Mai întăiu a fost consternat când inculpatul, care a îngropat cadavrul Esterei, a afirmat că el a primit cadavrul dela dînsul.

Când l'au înfățișat cu cest din urmă, a îngălbinit și a început a tremura. Complicele i-a spus în față, că el trebuie se fie omorît fata, de oarece el i-a dat lui cadavrul copilei; tot el l'a adus și pe dînsul în prepus. În fața acestor mărturisiri sdrobitoare a amuțit ucigașul și ai început a tremura tot trupul, a arătat o adencă consternare. „Acuma tot nu vei mai nega că nu ești dta ucigașul“ dîse judele investigațional cătră haham. Acest om a mărturisit asupra d-tale. Mai negi încă? Și el n'a mai negat. Această episodă a dat altă direcție cercetărei criminale. Frica ca se nu se considere de complice în crimă, a îndemnat pe omul, care a ascuns trupul fetei, se facă aceste descoperiri detaiate, și tot aceasta a condus și pe plutașii în mărturisirile lor. De aici în colo tot mai mult s'au descurcat itele, grelele mărturisiri veniau una după alta, până când în sfârșit a fost cu putință, a se constata, că omorul s'a făcut în sinanagogă și spre scopuri rituale.

Oficiosul „Hon“ în un lung comunicat espune detaiurile cunos-

noi vom fi preteni. Ce cresce în țeara mea dar nu cresce în țeara ta 'ți voi trimite; tu 'mi vei trimite ce cresce în țeara ta, dar nu cresce în țeara mea. Dar dacă nu vrei se'mi trimiți pe albul, de care am vorbit eu voi veni și mi'l voi lua cu puterea cu soldați voi opri drumul la tîrgurile tale și mai mult nu vom fi preteni“.

Epistola aceasta a dat o un neguțator arab, în mâinile Domnitorului Linniu și rezultatul ei numai decât se putu vedea. Cechi fiind chemat se duce înaintea reginei, care îi comunica, că a venit oameni trimiși, de al căuta. Într'altă di fu chemat înaintea unui consiliu (ca de stat), unde președea regina și unde i s'a dat poruncă să dea adevêrînță scrisă cum că se află bine și nu voesce să părăsească țeara.

Dară recercările în privința lui Cechi adresate cătră regina erau din di în di tot mai urgente, domnitoarea era amenințată cu invasiune. Deci, pre urmă Italianului nenorocit ia dat voie de a se duce. Însă vro câteva zile tot la mai fiinut dându-i în vremea

aceasta multe presenturi. În momentul cel mai de pre urmă la imbiat a lua una dintre fetele ei. Pre urmă, după un adio înduioșitor dela regina Ghenne-fa căpitanul Cechi, însoțit de o escortă de ostași porni cătră casă ducându-se pe malul Nilului înjos, care de ploile cele periodice așa era de mare, de a'l trece, deocamdată nu era cu putință.

Într'o di vîdu Cechi pre malul celalalt o caravană, care mai târziu o recunoscu că era caravana contelui Bianchi. Aceasta salută pre prietenul cu sunete de trimbițe și descărcări de puscă. Deocamdată ambii amici era siliți a rămâne deosebiți, până scăderea apei permise trecerea și împreunați putură pleca a casă prin regiuni mai cultivate.

În finea referatului său arată căpitanul Cechi necesitatea de a mai trimite încă o expedițiune mai bine însestrată și mai bine protegeată în ținuturile cercetate de dînsul ca se nu fie pierdute rezultatele expedițiunei cei dintâi.

Din „P. L.“

cute până acum, și învinovătește pe Jidovi, cari prin purtarea lor au devenit suspecți și parte mare s'au făcut complici, așa că d. e. abia se mai află jidov în Tisza-Eszlar, pe care se nu fi fost judecătoria silită al trage în cercetare. Dice că fără îndoială mulți au știut despre această crimă, și că numai sberatul jidovilor a dat acestui cas așa de mare însemnătate: Critica ținută fără tactică a lui Heumann, care prin învinovățirile făcute lui Istoczy și Onody, că ei au ascuns cadavrul Esterei Solymosi, a voit se înălțare atențiunea dela Jidan. El („Hon“) deși nu crede în un omor ritual, recunoaște că totuși din cele cunoscute până acuma există omor.

Varietăți.

* I. S. imper. Principele de coroană Rudolf, cetim într-o telegramă din Bucuresci a diarului „D. Ztg“, cu ocasiunea petrecerii Sale în Transilvania, însoțit de min. pres. Tisza, va face o vizită la Sinaia.

* (Chirotonire de episcop.) După cum se scrie — dice „Ellenzék“ din Cluj — Marți s'a săvârșit chirotonirea episcopului gr. or. de Baci Basilie Petroviciu de metropolitul Angelici și episcopul de Buda Arsenie Stoicovici. Catedrala din Carlovitz era îndesată de public distins. Neoplanta și impregiurimea era bine reprezentată la această srbătoare. Mai întâi s'a cetit rescriptul regesc de înțarire, în limba ungurească și apoi în cea sërbească. Terminându-se aceasta episcopul denumit făcu trei închinăciuni înaintea altariului, apoi sculându-se i-a dat episcopul Stoicovici în mână un sfeșnic cu multe ramuri, în care ardeau lumini de ceară, și el s'a plecat cu sfeșnicul de trei ori înaintea poporului. Acum a pus metropolitul pre capul noului episcop evangelia pe care o au atins cu mâna câți numai au încăput; i-au pus apoi mitra pe cap și i-au dat cârja în mână. Astfel ornat cu vestimintele arhieresci, s'a apropiat de altariul domnului, la care patriarhul metropolitul a slujit liturgia cu noul episcop având numeroasă asistență. Corul teologilor cânta lin și mângăios. După săvârșirea liturghiei patriarhul s'a suit pe amvon și a salutut pe noul episcop cu cuvinte pline de balsam, să și perfecționeze turma în credință și moralitate, și să creze patrieicețățeni, cari vor fi fideli regelui și patriei. Cuvântarea patriarhului a făcut bun efect. După cuvântarea episcopului a binecuvântat poporul și corul a cântat. Apoi patriarhul și episcopul din Buda s'au dus în reședința arhieriscopala petrecuți de mulțime. Sunau clopotele și dau cu tunurile. În urmă și noul episcop a părăsit biserica catedrală cu întreagă suita sa, apoi a primit visite. Primirea deputaților propriu duse se va face Duminecă în 16 Iulie a. c. în Neoplanta în reședința episcopului. Sərbarea s'a încheiat cu masa dată de patriarh, cu 40 de cuverte, fiind invitați episcopul Timisoarei Brancovici, abatele Bendeimre, deputatul Stefan Popovici, consilier de Neoplanta și alte multe notabilități civile, bisericesti și militare. Primul toast l'a ridicat noul episcop pentru Majestatea Sa și întreaga familie regală. Patriarhul Angelici a toastat pentru ministrii Tisza și Trefort și pentru noul episcop ect. Instalarea episcopului din Timișoara Brancovici s'a întemplat în 4 a lunii curgătoare.

(Sinucideri) Dela Pianul de jos ni se scrie: Marți în 2/14 a. c. s'a sinucis cu pistolul în locuința proprie tinărul Nicolae Danciu din Vințul de jos. Aceasta sinucidere a urmat numai din desperare căci tin-

rul a fost sedus ași părăsi religia și a pășit la căsătorie cu una persoană sirmană magyară mai târziu vedu că toată averea la care conta densusl a fi a lui proprietate — întru ade-văr nu este a lui, ci este proprietate testată prin act public în favoarea scoalei române gr. catolice din Vinț despre a cărui drept s'a și făcut pașii de lipsă pentru a se introduce în acea proprietate care se va și constata prin documentele valide. Am fost present la înmormântarea aceluia care s'a celebrat de parochul reformat la acărui religione a fost trecut. Pertractarea asupra averei rămase va urma în sensul dispozițiunei ultime a fostului proprietariu Ioan Danciu ca singurul adevărat dispunătoriu legal.

Mercuri în 30/6 1882 sau sinucis Iosef feciorul lui I. Georg Haldenvang din Pianul de jos cel mai avut proprietariu în comuna aceasta. Voind a pași la căsătorie cu una fecioră de aci iau stat maica lui în contra cu tot prețul fără vre un motiv. Desperatul fciior în etate de 22 ani trecuți, luânduși adio dela părinți și alți cunoscuți spu-nea în public că caută modul cu care s'ar sinucide mai lesne. Ajungând lângă otarul Pianului la drumul ferat dimi-neată în 30 Iunie între oarele 4—5, pā-zindusē sē nu'l vadă nime puse capul pe șina drumului ferat, care trecând despărți capul de corp, apoi tot în 30 Iunie se concese a aduce Corpul lui în Pian peste 2 hotară unde se înmormentă în 1 Iulie după ameați.

* („Veniți la Constanța“) Așa este titlul unui articol în „Farul Constanței“ pe care îl reproducem precum urmează:

După cum vorbirēm în numărul precedent, stabilimentele de băi de mare din acest oraș fiind terminate de mult, au început a funcționa de vro-câteva zile.

Localul băilor pentru Doamne, mai cu seamă, construite din nou este în condițiuni, care nu mai lasă nimic de dorit, și drumul în zic-zacuri (serpentine Red. „T. R.“) care duce la ele construit tot din nou cu multe sacrificii, face preumblarea cea mai plăcută. Orașul care se întreține într-o curățenie ce place cu deosebire trecătorului numeră deja câțiva vizitatori și sperăm că în curând va fi frecuentat de un număr public, care afirmăm și de astă dată va găsi toată mulțumirea.

Alaltaeri s'a inaugurat Bulevardul „Elisabeta Regina.“ El este prelungit într'un fel de stradă ca cea a inelului („Ringstrasse“) dela Viena, mic însă, precum am dis și altă dată, cu plantațiuni nouă pe ambele laturi și splendid iluminat „a giorno“ ear' pe tot percursul lui sunt aședate bănci moderne din fabrica d-lui Lemaitre din Bucuresci.

Două muzici militare esecută cele mai plăcute arii distrând pe public până la orele 12 din noapte.

Dar pentru ca distrațiunile și petrecerile să fie mai variate și plăcute s'au arangiat baluri și serate dansante, care vor avea loc în fie care seară în salonul cel mare „Cursaal“ depe bulevard, și din când în când petreceri venițiane cu bărci pe Mare.

Toate acestea cum și confortabilul care nu va lipsi în nici o privință vizitatorilor Constanței, ne autorisă se facem invitațiunea de mai sus rugând pe amatori se vină la Constanța pentru băile de Mare, căci ea astați concură cu ori care altă stațiune din Europa.

Afirmăm aceasta cu atât mai mult cu cât persoane distinse care au vizitat orașul nostru, remenând pe deplin mulțumite au promis a reveni în curând pentru băi de mare căci Constanța, atât prin pozițiunea ei încântătoare cât și prin clima cea foarte sănătoasă a intrat în rândul celor mai

principale stațiuni balneare din Europa.

Eată dar pentru ce dicem „Veniți la Constanța“

Loterie.

Sâmbătă 15 Iulie n. 1882.

Viena: 57 33 40 9 16
Timișoara: 64 7 51 24 87

Bursa de Viena și Pesta

Din 15 Iulie n. 1882.

	Viena	B. pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.05	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.65	88.80
Renta ung. de hârtie	86.85	87.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.75	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.20	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.75	110.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.80	95.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.25	98.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.75	97.50
Obligațiuni urbariale temeșane	97.50	97.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.75	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98.50	98.25
Obligațiuni urbariale croato-sla-vońice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	97.25	97.75
Sorți unguresci cu premii	119 —	118.75
Sorți de regularea Tisei	110.50	110.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	77.05	77.—
Datorie de stat austr. în argint	77.90	78.—
Renta de aur austriacă	95.—	95.—
Sorți de stat dela 1860	131.30	131.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	825 —	823.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	320.25	320.50
Acțiuni de credit austr.	321.50	321.80
London (pe polița de trei luni)	120.75	120.60
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.50
Argint	—	—
Galbin	5.68	5.67
Napoleon	9.58 1/2	9.57
100 marce nemțesci	58.55	58.90

Nr. 76.

[115] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Dumbrava, protopresbiteratul Sz.-Reghinului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. În bani 100 fl. v. a.
2. În naturalii: folosirea a două jugere pământ arătoriu în valoare de 20 fl.

Cuartir natural în edificiul scolar, eventual relut de cuartir.

La alegere se vor admite numai indiviți cu atestat de calificățiune învățătoresc. Cererile instruite conform statutului organic și a regulamentului congresual din 1878 sânt a se adresa la oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Szasz-Reghinului Idicel, posta ultimă Sz.-Regen.

Idicel, 30 Iunie 1882.

În conșelegere cu comitelul parochial.

Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter.

Coase

pentru cositul cerealelor (bucatelor)

cu care un om poate cosi 1 1/2 jug. pe di
fl. v. a. 2.50 dărabul

are onoare a recomanda P. D. domni
economi.

Andreiu Rieger.

Fabrică și deposit de mașine agricole,
aparate și prăvălie de ferărie.

Sibiu.

[116] 2—3

Nr. 3501—1882 civ.

[114] 1—3

Publicațiune!

Spre a putē face lucrările de transacțiune în obiectul segregărei de pădure în Christofel (Kiskrisztolcz) și spre încercarea esecutărei pe cale pacinică se decide di de pertractare 10 August 1882 și următoarele la fața locului în comuna Christofel, la care sânt citate părțile interesate sub pedeapsa urmărilor de drept.

Dej 9 Iulie, 1882

Veszprémi Antal m. p.,
jude esmis.

Sz. 6660 tkvi 1882.

[118] 1—1

Arverési - hirdetmény!

Alulirt kir. telekkönyvi hatóság részéről közhirétetetik, hogy az Albina hitelin-tézet végrehajtatónak Stefan Popi Simion végrehajtást szenvedő ellen 68 fl. iránti végrehajtási ügyében utobbinak az illenbáli 31. sz. tjkvben A. + 1—5. 8—24 n. 77. 78. 464. 487. 638. 649. 2077. 3763. 3847. 3894. 3895. 4601. 4602. 5262. 5754. 5770. 5861. 6261. 6337. 7042. 8240. 8924. 9072. 9580. 9853. hr. sz. és 403 frt. becsült ingatlanai az 1882 évi September hó II. napján d. e. 9 órakor az illenbáli irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak u. m.:

1. Kikialtási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok elfognak adatni.

2. Árverezni kívánók a végrehajtott kivételével tartoznak az ingatlan becsárának 10 % készpénzben vagy ovadék képes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az árveréstől számítandó 15, 30 és 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után, az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, a helybeli kir. adó mint birói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánat pénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, mintél. fogva a megvett ingatlan haszna és terhei az időtől őt illetik, de a tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.
5. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a meg vett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére az 1881-évi 60. t. ez. 185. § a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett ujjabb árverés alá bocsáttatni, és az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

A nagyszebeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1882. június hó 23. tartott üléséből.

János Sándor,
h. elnök.

Mihály,
jegyző

Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de îmlătit cu vapor, mașine de îmlătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și venturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lângă alte prețuri de concurență Ferăria lui

Andreiu Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Esposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta Cisnădiei (Piața casarnei) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de estin.

[99] 8